

Rasenr.: 088 FCI Gr. 1

SHETLAND SHEEPDOG

Rasestandarden med kommentarer og bilder

Utgitt av Norsk Shetland Sheepdog Klubb - 2002

Rasestandarden med kommentarer og bilder er utgitt av Norsk Shetland Sheepdog Klubb i 2002.

Forsidefoto: Paul Scott. 2.omslagsside: Diane Pearce. 3.omslagsside: Vinny Olsen.
Baksiden (komponert av fire foto): Aud Jorun Lie. Øvrige foto: Private/kopi fra engelske bøker.

Layout for heftet er ved Aud Jorun Lie. Trykket hos Aktiv Trykk A/S, Oslo.

FORORD

Norsk Shetland Sheepdog Klubb har sett at det er et behov for noen utfyllende kommentarer til rasestandarden for shetland sheepdog.

Klubben har også følt et behov for å vise bilder av gode rasetyperiske hunder for å forklare de enkelte detaljer i standarden.

Dette heftet har adresse til så vel oppdrettere av rasen som til alle dommere som er autorisert for å dømme vår rase.

NSSKs styre oppnevnte i 2001 en komité som fikk i oppdrag å lage dette rasekompendiet.

Komitéen har bestått av:

Gro Berg Johansen - NSSKs avlsråd

Norunn Jakobsen - NSSKs avlsråd

Lotta Brun - NSSKs avlsråd

Helge Lie - Dommer

Det ligger et stor arbeid bak dette kompendiet, og Styret takker komitéen for vel utført arbeide.

Vi håper at dette vil medvirke til at oppdretterne vil sette seg høye mål når det gjelder å oppdrette stadig bedre shetland sheepdogs.

I heftet er det lagt stor vekt på å vise bilder av shetland sheepdogs som er så korrekte som mulig i henhold til moderlandets rasestandard, og vi håper at våre dommere ytterligere vil bestrebe seg på å dømme frem hunder som er av den korrekte typen.

*Norsk Shetland Sheepdog Klubb
September 2002*

Forklaring til standarden for SHETLAND SHEEPDOG

Grunnlaget for standarden er den som ble publisert i 1986 av The Kennel Club. Standarden ble oversatt til norsk av Norsk Kennel Klub i 1996. Forklaringene som er gjengitt nedenfor er basert på The English Shetland Sheepdog Clubs "An Elaboration" som ble utgitt i 1989. I en del av avsnittene er det gjort noen forkortninger tilpasset norske forhold.

STANDARD FOR SHETLAND SHEEPDOG

Helhetsinntrykk: Liten, langhåret brukshund med stor skjønnhet, ikke klumpet eller grov. Symmetrisk silhuett slik at alle detaljer harmonerer med helheten. Rikelig pels, manke og brystpels, velformet hode og yndig uttrykk er med på å skape idealet.

En kombinasjon av den første setningen i denne overskriften sammen med utdrag fra senere avsnitt, skulle bli "Liten, langhåret brukshund med stor skjønnhet; sterk og aktiv, men smidig og grasiøs, ikke klumpet og grov." Dette vil komplettere et bilde av substans og eleganse i perfekt balanse. Hannhunden skal selvfølgelig alltid oppleves som maskulin og tispene som feminin.

Karakteristikk: Våken, mild, intelligent, sterk og bevegelig.

Temperament: Hengiven og oppmerksom overfor sin eier, reservert overfor fremmede, aldri nervøs.

Det vil hjelpe å lese disse to avsnittene om karakteristikk og temperament under ett. Kombinasjon vil forklare hvorfor en shetland sheepdog er den perfekte familiehund når den er oppdratt på en fornuftig måte. Med riktig trening viser den en utmerket evne for lydighet, agility og andre typer prøver.

Hode og skalle: Edelt hode; sett ovenfra, og fra siden formet som en lang, stump kile som avtar i bredde fra ørene til nesebrusken. Skallens bredde står i forhold til skallens og snutepartiets lengde. Hodet må være i forhold til hundens størrelse. Flat skalle, moderat bred mellom ørene, uten markering av nakkeknølen. Flate kinn som jevnt går over i et godt avrundet snuteparti. Skalle og snuteparti av samme lengde, midtpunktet er indre øyekrok. Skallens overlinje er parallell med snutepartiets overlinje, med et lite, men tydelig stopp. Sort nesebrusk, sorte lepper og øyelokksrender. Det karakteristiske uttrykket oppnås ved perfekt balanse og kombinasjon av skalle og snute, øynenes form, farge og plassering, samt korrekt plasserte og bårne ører.

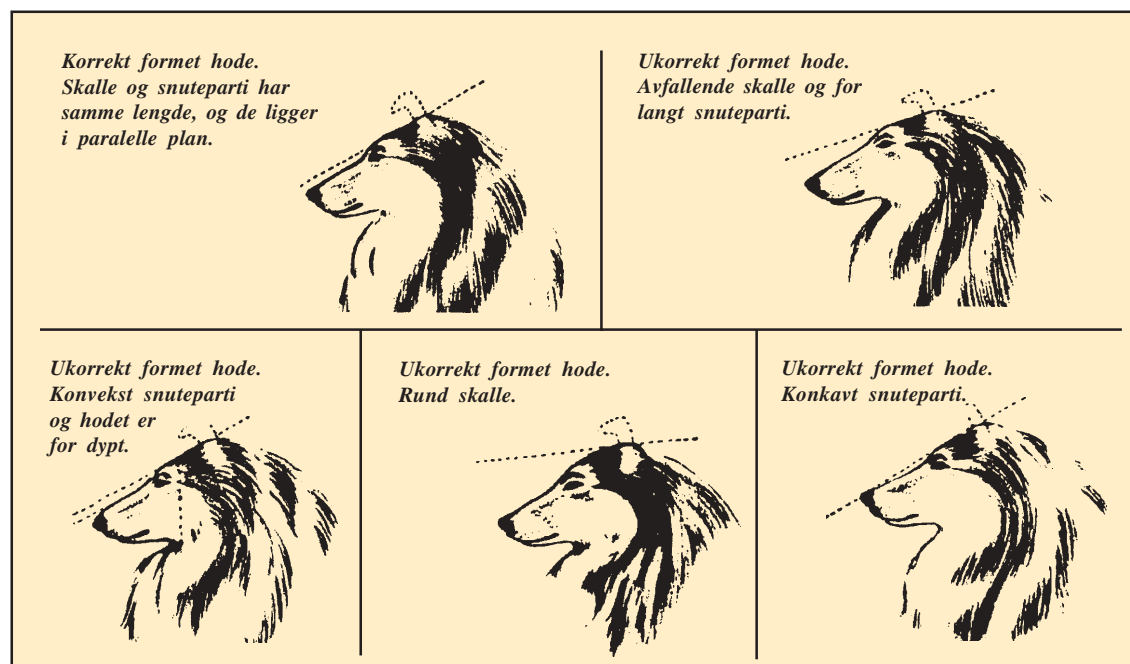
Særpreget, kvaliteten og den individuelle rasetypen uttrykkes på mange raser først og fremst gjennom hodet, og dette er i særklasse gjeldende for shetland sheepdog.

Symmetri gjennomtrenger rasebeskrivelsen, hodet må være i balanse og i proporsjon i forhold til resten av kroppen. Det må være edelt, men ikke for spinkelt. Rasebeskrivelsen lister opp ganske nøyaktig alle kvaliteter som fører til det perfekt balanserte hodet, og selv om det ikke fremkommer i rasebeskrivelsen er uttrykket "hode i ett stykke" (one-piece head) en god beskrivelse, og hentyder til en jevn form, hvilket gjør at den flate skallen, de flate kinnene og den ideelle stoppen, glir sammen med det utfylte snutepartiet til en harmonisk helhet.

For lite eller for mye stopp, eller en feilplassert stopp, kan endre hodets profil og uttrykk ganske drastisk. Alle avvik fra glatte parallelle linjer ødelegger for typen og kvaliteten i hodets profil. Sett fra siden skal også hodet ha en stump kileform, det skal ikke være for mye dybde fra øyet og ned gjennom munnviken og kjeven, og underkjeven må være forholdsvis godt utviklet. Dersom denne dybden er for stor og underkjeven svak, vil effekten bli skarp triangulær isteden for en stump kileform.

Det korrekte hodet skal gi et smeltende yndig uttrykk hvor alle linjer glir over i hverandre.

Som rasebeskrivelsen sier helt tydelig skal hodet være i proporsjon i forhold til hundens størrelse.

Eksempler på gode hoder

Eksempler på hoder med mindre gode detaljer

For tunge ører, for langt hode som ikke har den ønskede stumpe kileform

Litt lette ører ører, for lang i snutepartiet

Ikke parallelle linjer i skalle/snuteparti, og for svak underkjeve

For runde øyne og lette ører

"Two piece head", og for store og tunge ører

For dypt hode, for lite stopp og for svak underkjeve

Bitt: Jevne kjever, tørre og kraftige med velutviklet underkjeve. Stramme lepper. Sunne tenner med et perfekt, jevnt og komplett saksebitt. Tennene jevnt plassert i kjevene. Det er meget ønskelig med fullt tannsett med 42 korrekt plasserte tenner.

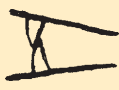

Den velutviklede underkjeven avslutter hodets kileform med de korrekt stramme leppene. En svak underkjeve, muligens kombinert med utilstrekkelig stramme lepper, bidrar til å synliggjøre fortennene, spesielt når hunden har hodet løftet.

Et markert overbitt (heldigvis sees dette sjelden) kan komme av et for langt snuteparti, muligens også med tendens til romernese, en meget alvorlig og stygg feil.

Tangbitt kan forårsake slitasje på fortennene.

Underbitt er en alvorlig feil men heldigvis sjelden. Individuelt feilplasserte undertenner (lower incisors) sees av og til, og det er selvfølgelig ikke ønskelig. Feilplasserte hjørnetenner er en meget alvorlig feil, sett ut fra både funksjon og utseende.

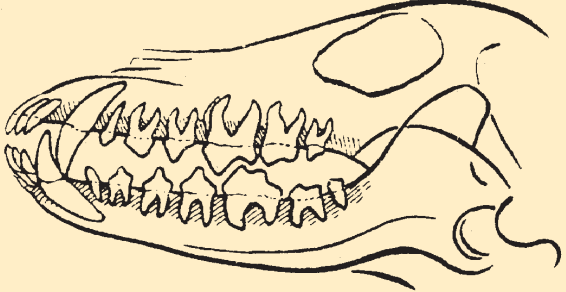
Tannmangler og feilplassering av tenner, virker til en viss grad å være arvelig, ved bedømmelse bør ikke en enkelt manglende tann få for stor innvirkning på premieringen. For oppdretterne er det imidlertid meget viktig å ta kravet om et komplett og korrekt tannsett alvorlig i avlssammenheng.

			
Saksebitt	Tangbitt	Overbitt	Underbitt
			

Hundens endelige bitt (fra venstre):

Overkjeve:
Fortenner (incisors) 3 stk,
hjørnetenner (canines) 1 stk,
premolarer (premolars) 4 stk,
molarer (molars) 2 stk.

Underkjeve:
Fortenner (incisors) 3 stk,
hjørnetenner (canines) 1 stk,
premolarer (premolars) 4 stk,
molarer (molars) 3 stk.

$$2 \times \begin{array}{cccc} 3 & 1 & 4 & 2 \\ \hline 3 & 1 & 4 & 3 \end{array} = 42 \text{ tenner}$$

Tispe med korrekte ører og mandelformede øyenåpninger

Hannhund med gode proporsjoner

Tispe som bærer hodet stolt

Øyne: Middels store, skråstilte og mandelformede. Mørkebrune, unntatt hos blue merle, som kan ha blå eller blåflekke øyne, enten det ene eller begge.

Korrekte øyne er nøye beskrevet her, med øynenes form og plassering bidrar de så sterkt til det typiske uttrykket at viktigheten ikke kan understrekes nok. Store runde øyne gir et desidert feilaktig uttrykk, og det samme gjelder øyne som er for små.

Den tillatte variasjonen i øyenfarge for blue merle er ganske stor. Enten det ene eller begge øyne kan være mørkebrune, blå eller en kombinasjon av blått og brunt. Selv om to meget lyse blå øyne kan gi et noe stirrende blick, bør det ikke påvirke bedømmelsen bortsett fra i de tilfeller hvor uttrykket forstyrrer helhetsinntrykket. To mørke blå øyne kan på den andre siden gi et ganske tiltalende uttrykk. Det finnes også de mer sjeldne, men vakre "merle" øynene hos blue merle hvor øyet er brunt, men med blå prikker eller flekker. Ethvert spor av blått i de brune øynene hos en sobel eller tricolour skal anses å være en alvorlig feil.

Ører: Små, moderat brede i basis, ganske tett plasserte på toppen av skallen. I hvile legges de bakover; når hunden er oppmerksom bringes de fremover og bæres halvt stående med fremoverbøyde øretipper.

Disse kravene er ganske utvetydige og det bør noteres at ørene skal være plassert GANSKE tett sammen på toppen av skallen. Mens lavt ansatte, skjevt bårne ører, er lite tiltalende og feilaktig, så kan MEGET tett plasserte ører gi et ukarakteristisk og skrappt uttrykk. En shetland sheepdogs ører skal IKKE, som det noen ganger beskrives med misforstått entusiasme, være "helt på topp" nesten i berøring med hverandre. Øretippene skal peke fremover og ikke til siden. Ører som er plassert lavt på siden av hodet kan få skallen til å virke bred, og tunge ører ødelegger det ettertraktede uttrykket. Stående ører er meget uønsket.

Helhetsinntrykk og det tiltalende hos rasen.

Helhetsinntrykket og det tiltalende hos rasen, inkludert dets essensielt yndige, årvåkne men likevel milde uttrykket, er så avhengig av den ideelle balansen mellom øyne og ører sammen med hodets proporsjoner, at kommentarene i disse "paragrafene" må leses og vurderes som en del av helheten.

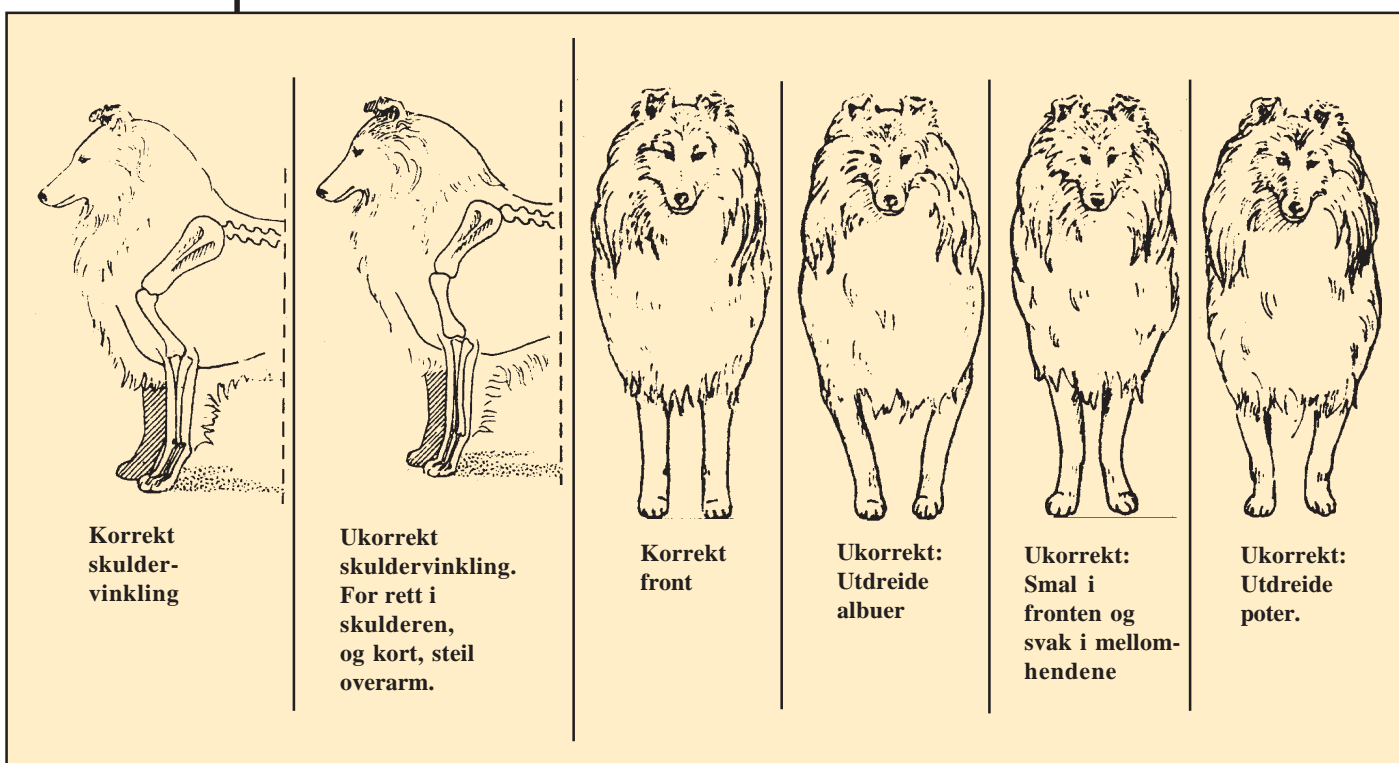
Hals: Muskuløs, godt buet og så lang at hodet bæres stolt.

Selv om en korrekt hals er tilstrekkelig beskrevet, så må det likevel poengteres at halsen skal være tilstrekkelig lang til at hodet kan bæres stolt og gi den vakre symmetriske silhuett som en shetland sheepdog skal ha. Man må huske at den rikelige pelsen til den voksne hunden (særlig manken til hannhunden) tenderer til å skjule lengden av halsen. Dette vil en konstatere ved bedømmelsen.

Forlemmer: Godt tilbakelagte skuldre. I manken er skuldrene atskilt bare av ryggsoylen, men skulderbladene skråner utover for å gi plass til den ønskede hvelving av ribbenene. Godt vinklet skulderledd. Overarm og skulderblad av omtrent samme lengde. Albuen plassert midt mellom bakken og manken. Rette forben sett forfra, muskuløse og tørre med kraftig benstamme. Sterk og elastisk mellomhånd.

Forlemmenes vinkling og plassering er av største viktighet for hundens evne til å bevege seg på riktig måte. Beskrivelsen i standarden er så utfyllende at ytterligere kommentarer er unødvendig. Det kan allikevel påpekes at benstammen ikke skal være grov.

Kropp: Kroppen en anelse lengre fra skulderleddet til sittebensknuten enn mankehøyden. Dyp brystkasse som når minst til albueleddet. Godt hvelvede ribben som blir smalere i nedre halvdel for å gi fritt spillerom for forben og skuldre. Rett rygg med en pen lendebue, krysset skal skråne jevnt bakover.

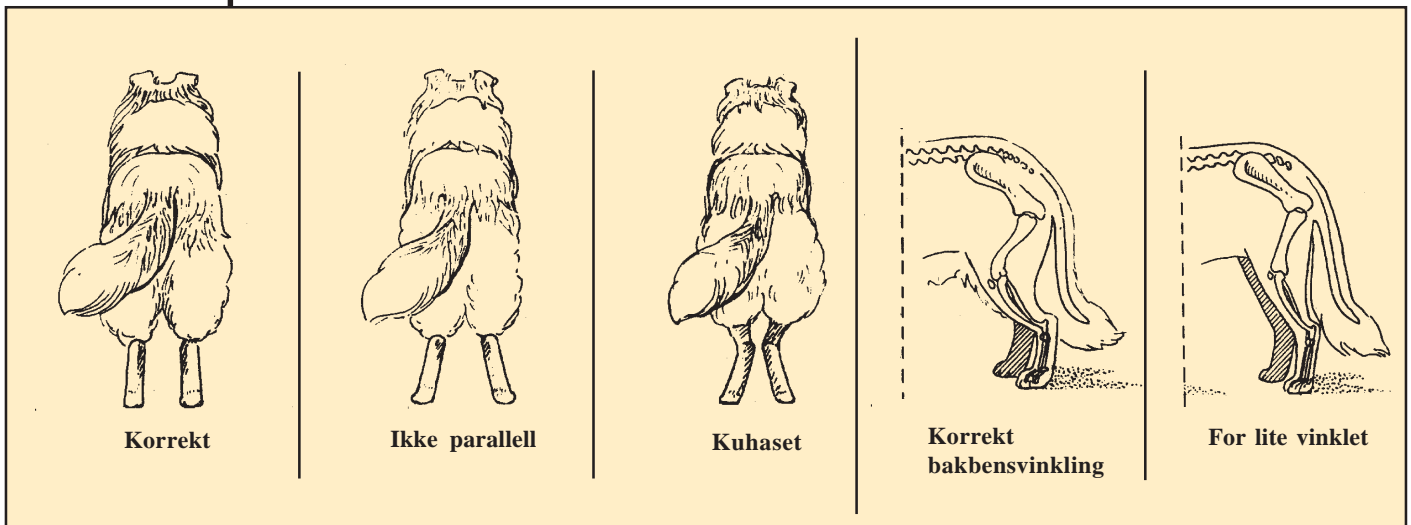
Som beskrevet i standarden skal kroppen være en anelse lengre fra skulderleddet til sittebensknuten enn mankehøyden. Det er meget viktig at kroppen har riktig lengde for at kravet om symmetri i alle deler skal oppfylles. Er kroppen for lang vil rygglinjen ofte bli for svak, og er den for kort vil det gå ut over bevegelsene.

Dybden i brystet kan ofte virke bedre pga. en rikelig pels, og bør derfor sjekkes ved håndtering av hunden under bedømmelse.

De godt hvelvede men avsmalende ribbena er meget viktige. Tønnebryst (eller for den saks skyld fedme) kan tvinge skuldre og albuer ut av posisjon, og av den grunn forstyrre bevegelsene så vel som å få hunden til å se kort og tykk ut. På den annen side vil flatsidethet ofte følges av trange albuer og trippende bevegelser, så vel som det gir et trangt bryst med manglende plass for hjerte og lunger.

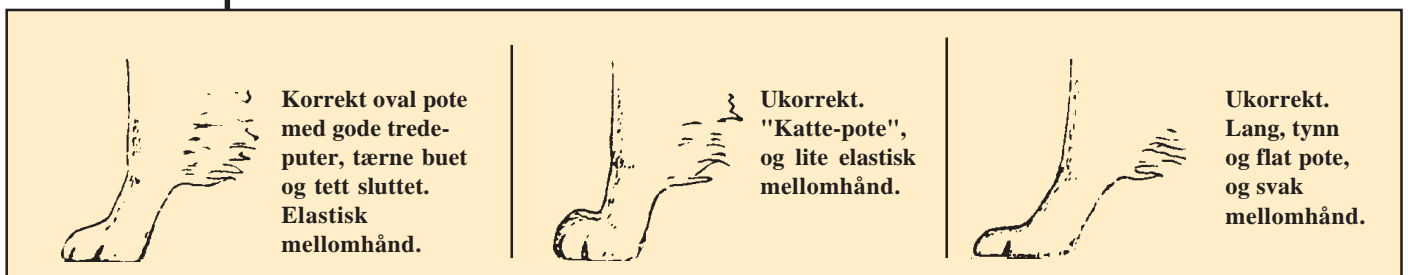
Baklemmer: Brede og muskuløse lår. Godt vinklede kne- og haseledd. Hasene lavt ansatt. Kraftig benstamme. Rette haser sett bakfra.

Beskrivelsen av de muskuløse og velvinklede bakbena viser til den konstruksjon som er nødvendig for å gi kraftfull fleksibel fremdrift i alle gangarter. Så som ved for steil skulder, for kort overarm, eller mangel på tilstrekkelig vinkling, vil ukorrekt lengde på noen av de forskjellige delene av bakbena resultere i en kort styllende gange med for mye opp- og nedbevegelse. For å få rytmiske bevegelser er det nødvendig at konstruksjonen i for- og bakpart er i perfekt balanse. En ideelt vinklet forpart kan ikke fungere uten en like korrekt vinklet bakpart, og vice versa.

Poter: Ovale poter med gode tredeputer, tærne buet og plassert tett sammen.

Dette er den ideelle poten for en liten, aktiv hund, som forventes å bevege seg i fart over røft, steinete eller glatt underlag. Gode tredeputer virker støtdempende mens sterke buede tær gir grep ved endring av fart eller retning.

Hale: Lavt ansatt hale, siste halevirvel skal nå minst til haseleddet; rikelig pels, sabelformet. Kan løftes litt under bevegelse, men aldri over rygglinjens forlengelse. Den skal aldri ha haleknekk.

En forlengelse av rygglinjen, en lang grasiøst båret hale kompletterer den nydelige flytende konturen. Halen må ikke bæres over rygglinjens forlengelse i bevegelse. Når man sjekker halens lengde, må det også undersøkes for haleknekk. Haleknekk kan finnes langs hele halens lengde fra rot til tupp. Enhver form for haleknekk er høyst uønsket.

Bevegelser sett bakfra

Korrekt

Ukorrekt:
Utdreide haser

Ukorrekt:
Kuhaser

Ukorrekt:
Kryssende
bakhensbevegelser

Bevegelser sett forfra

Korrekt

Ukorrekt:
Rullende
bevegelser,
vekten
flyttes fra
side til side

Ukorrekt:
For trange
forbens-
bevegelser

Ukorrekt:
For
høye
forbens-
bevegelser

Ukorrekt:
Løse
mellom-
hender

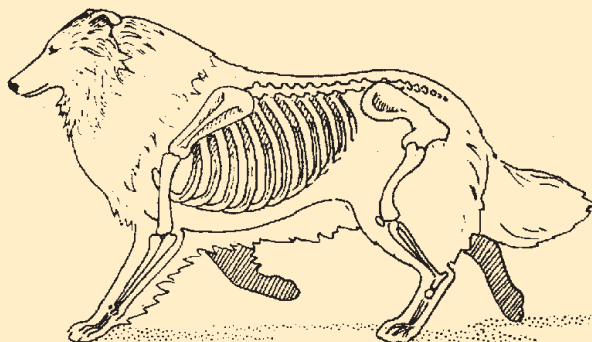
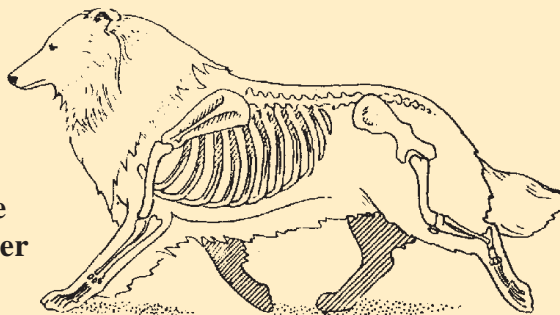

Ukorrekt:
Kryssende
forbens-
bevegelser

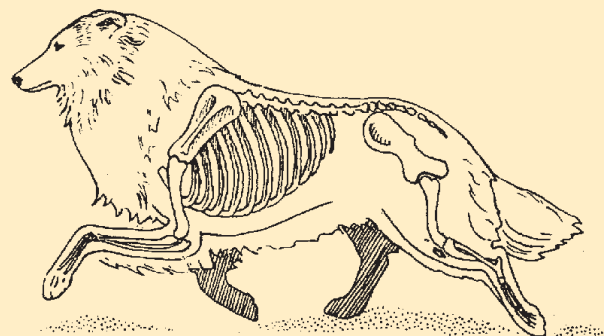

Ukorrekt:
For brede
forbens-
bevegelser

**Korrekte
bevegelser**

Ukorrekt: Hunden går i passgang, d.v.s. begge
føttene på samme side løftes samtidig

Ukorrekt: "Hackney" - forbena løftes høyt -
skulderbladene er ikke tilstrekkelig tilbaketrukket

Bevegelser:

Smidige, jevne og grasiøse. Godt driv i bakbena slik at mest mulig mark blir dekket med minst mulig anstrengelse. Passgang, nøstende, rullende eller stive stytende opp- og nedbevegelser, er meget uønsket.

De fleste aspekter av korrekt og feil bevegelser har allerede blitt dekket under punktene "Forlemmer" og "Baklemmer", slik at det skal være klart at det lange, jevne, uanstrengte steget som bare så vidt går klar av bakken (jordbundet trav) er avhengig av konstruksjon, vinkling og fremfor alt; balanse mellom for- og bakpart.

Dersom skuldervinklingen er for steil, men hunden er velvinklet bak, vil forbena hindre det potensielt lengre bakkenssteget. Dette kan bety at bakbena må ty til en unnvikende aksjon på en eller annen måte. Begge bakbena kan passere mellom forbena og forårsake at hunden beveger seg trangt bak. Alternativt kan kroppen svinge lett fra side til side, slik at det ene bakbenet kan plasseres mellom, og det andre på utsiden av forbena. Dersom forbena er trange, må bakbena passere på utstiden av forbena på den ene siden, hvilket gjør at svingningen i kroppen blir fremhevet. Ettersom en hund med steil skulderplassering har en tendens til å heve forbena forholdsvis høyt i bevegelse, vil denne tendensen bli overdrevet da den prøver å ta vekk forbena så snart som mulig fra bakkenssteget. Det er mange variasjoner i temaet mangel på balanse mellom for- og bakpart. Alle kan resultere i ikke veivinnende og lite effektive bevegelser.

Selv om det ikke står i standarden bør det nevnes at den virkelig velbygde sheltie, slik som raser flest med "normal" konstruksjon (hvor brystdybden er rundt halvparten av mankehøyden eller mindre), beveger seg inn mot et spor for å oppnå den ønskede balanse og effektivitet i bevegelsene. Selv om hunden både i stående og i skritt vil ha bena nesten helt loddrett ned mot bakken, vil den ettersom farten øker begynne å konvergere forsiktig slik at i hurtig trav vil indre kant av poten treffe (men aldri krysse) en imaginær senterlinje. Vi kaller dette sporing eller snoring.

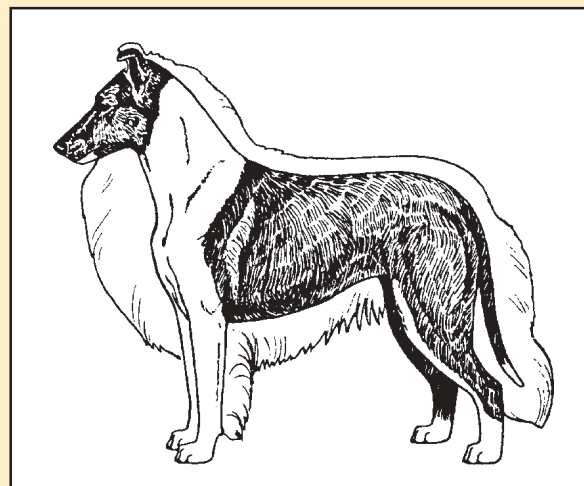
Pels: Dobbel pels; dekkhårene lange, strie og rette. Myk, kort og tett underull. Meget rikelig manke og brystpels, forbena skal ha faner. Bakbena ovenfor hasene skal ha rikelig pels, men nedenfor hasene skal pelsen være ganske kort. Hodet skal være korthåret. Korthårete individer er meget uønsket.

Den korrekte doble pelsen med beheng som beskrevet, er en av rasens viktigste skjønnhets-trekk, mens strukturen gir maksimum værbeskyttelse. Når en hund er i full pels er pelsen så og si ugjennomtrengelig for vann. Den ukorrekte myke, bløte pelsen vil derimot absorbere fuktighet slik som bomull gjør.

En hannhund skal ha noe mer pels - i tillegg til at pelsen er striere enn tispens, hannen vil også ha mer og lengre pels rundt nakke og bryst. Tispene vil vanligvis ha mer pels på skjørt og hale. Selv om hunden skal ha rikelig med pels, må pelsen aldri virke dominerende på hunden eller ødelegge dens linjer. Pelsen må passe til kroppen og fremheve dens grasiøse silhuett.

Illustrasjonen t.h. viser hvor de hvite tegningene kan finnes - som bliss og krave, på bryst, ben og halespiss.

Eksempler på fargevariantene:
Sobel, tricolour, sort/hvit og blue merle.

Farge:

- **Sobel:** Klar eller skygget, enhver farge fra blek gylden til dyp mahogny, i sin nyanse skal den være rik i tonen. Ulvesobel og grå er uønsket.
- **Tricolour:** Intens sort farge på kroppen, rike tan tegninger foretrekkes.
- **Blue merle:** Klar sølv-blå farge, flekket og marmorert med sort. Rike tan tegninger foretrekkes, men mangel på disse anses ikke som feil. Store sorte tegninger, skiferfarge eller rustfarge i enten dekkhår eller underull er meget uønsket; helhetsinntrykket skal være blått.
- **Sort & Hvit og Sort & Tan** er også godkjente farger.

Hvite tegninger kan finnes (unntatt hos sort & tan) som bliss og krave, på bryst, ben og halespiss. Alle eller noen av de hvite tegningene foretrekkes (unntatt hos sort & tan) men mangel på disse tegningene anses ikke som feil.

Hvite flekker på kroppen er meget uønsket.

Det er ikke behov for mange kommentarer når det gjelder sobel og tricolour, unntatt for å fremheve at man foretrekker rikhet i tone og intensitet i fargen når det gjelder grunnfargen, og at man foretrekker rike tan tegninger på tricolour.

Når det gjelder blue merle er kravene mer spesifikke og gir flere vanskeligheter for oppdrettere og dommere. Blue merle fargen skal være sølv-blå (ikke stål-grå eller mest svart). Som standarden krever, skal den blå fargen være klar sølvaktig blå, og være spettet eller marmorert med sort. Store sorte flekker er ikke attraktivt, det samme gjelder rustskjær. En blue merle farget hund trenger ikke å ha tan tegninger, men når disse er tilstede skal de være i rike i tonen og medvirke til den skjønnhet en god blue merle skal ha. Selv om fargen på en blue merle alltid skal være en viktig faktor så må dette sees på i sammenheng med hundens helhet. På tricolour skal det sorte være virkelig sort (ikke rustaktig eller spettet med hvitt, hvite enkelthår), rike tan tegninger og det hvite skal være virkelig hvitt. Sobel kan være alle farger fra en blek gylden til en mørk rikt skygget sobel. Ulvesobel (hvor det er et grålig skjær) er meget uønsket.

Små fargede flekker på hvite ben skal ikke straffes for noen av fargene. Det er forståelig at mange oppdrettere og dommere har sin egen personlige favoritt når det gjelder farge og hvite tegninger (spesielt). Det eneste virkelige problem som da kan oppstå er dersom personlig preferanse blir en personlig fordom, men det er grenser for hvor mye hvitt som er akseptabelt ut fra et generelt synspunkt. Rasebeskrivelsen gjør det klart at hvite flekker (det spiller ingen rolle hvor små de er) ikke er tillatt på kroppen. Tegninger som forstyrrer inntrykket av "stor skjønnhet" kan bli sett på som et handikap, men slike forutinntatte meninger som et hvitt bliss, en hvit stripe på lårbuen, mørk snute på en skygget sobel eller ulike øyne på en blue merle, må ikke påvirke bedømmelsen i nevneverdig grad.

Størrelse: Ideell mankehøyde: Hannhunder 37 cm, tisper 35,5 cm. Mer enn 2,5 cm over eller under disse høydemål er meget uønsket.

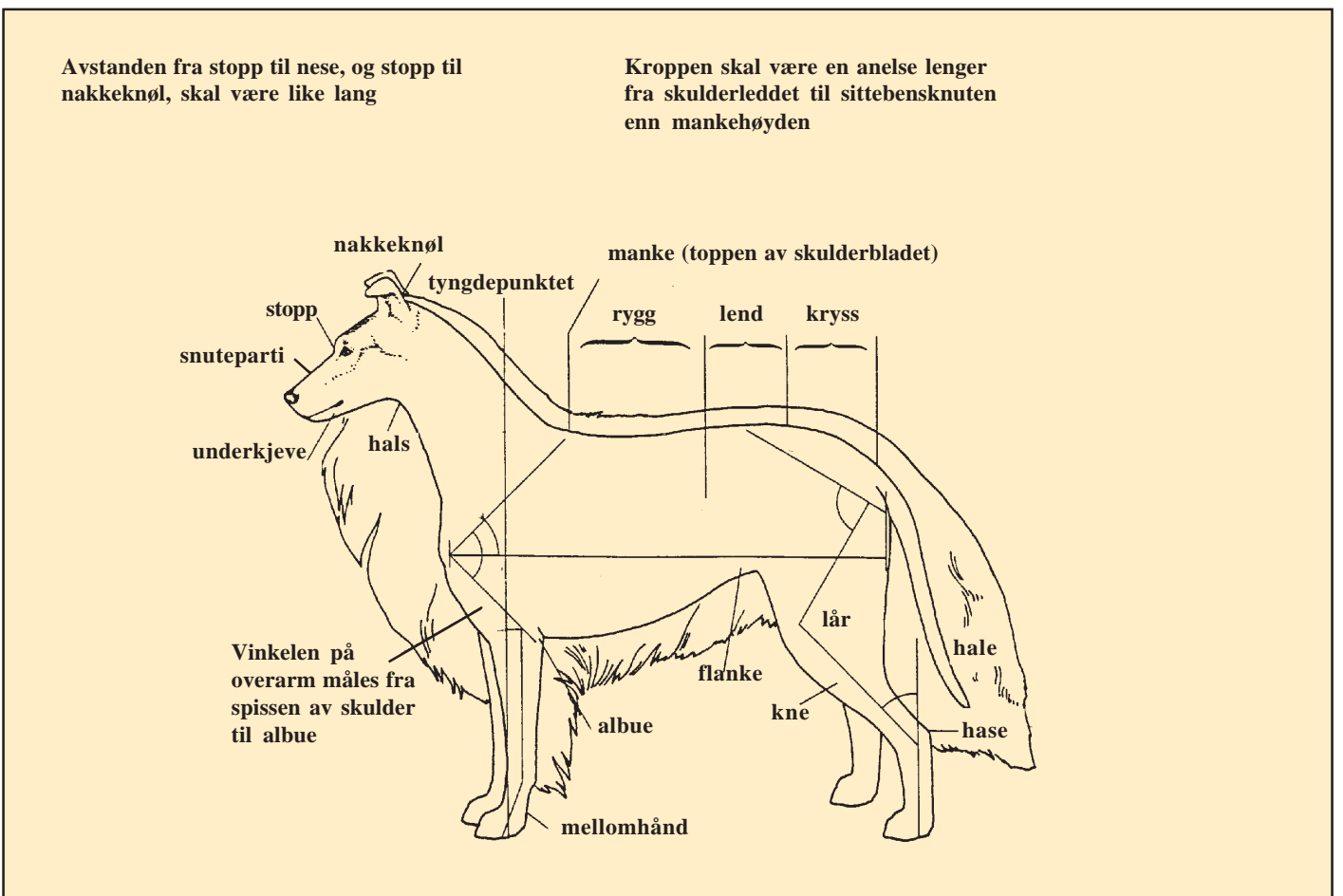
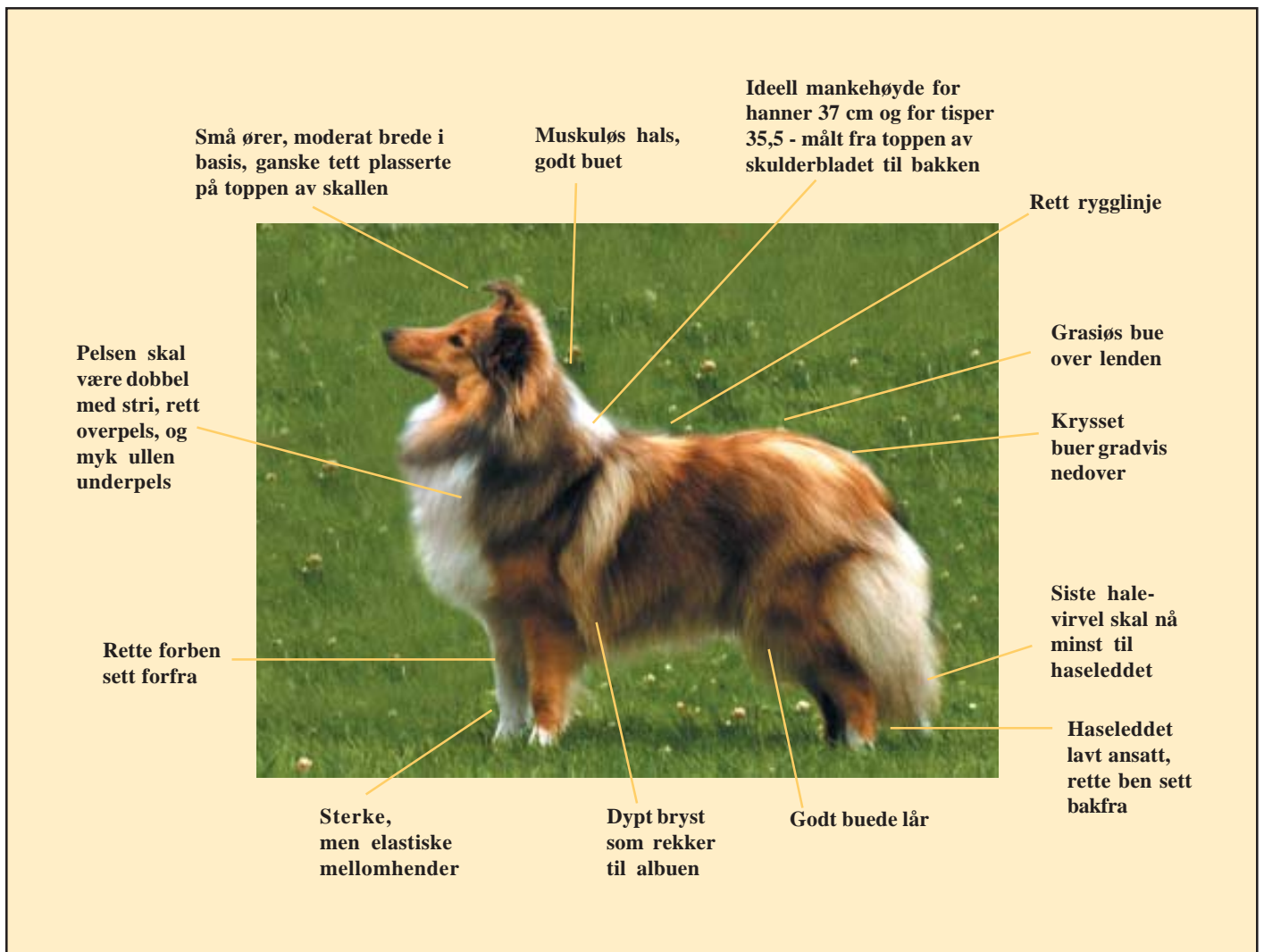
Kravene her er presise, den eneste endringen av nyere dato er at 2,5 cm under ideell høyde er like lite ønsket som 2,5 cm over.

Feil: Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen.

Ved godkjennelsen av standarden ville ikke The Kennel Club godta en spesifisert beskrivelse av Feil og Diskvalifiserende feil. Det er derfor under de enkelte avsnitt gjort anstrengelser for å beskrive og forklare viktigheten av de forskjellige feil. Disse beskrivelser må ha innvirkning på bedømmelsen av hunden på utstilling.

OBS! Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

Seks generasjoner engelske champion hanner

Seks generasjoner engelske champion hanner.

Liggende foran: Ch 1973.

Stående - fra venstre: Ch 1991, Ch 1980, Ch 1981, Ch 1986 og foran til høyre: Ch 2002.

© Fire foto ligger til grunn for denne fotomontasje ved Aud Jorun Lie